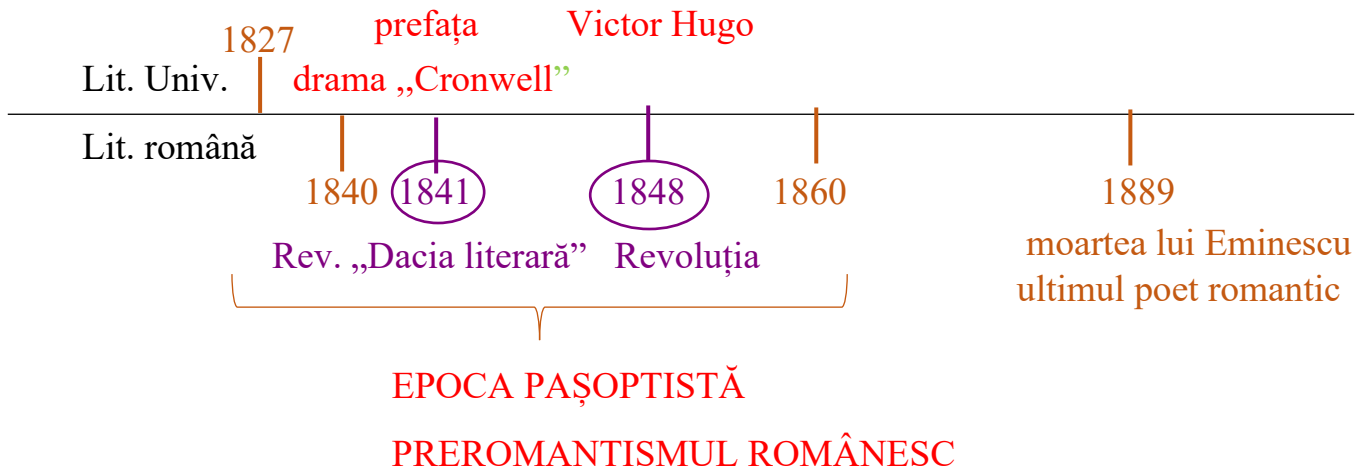

ROMANTISMUL

„liberalismul în literatură” - Victor Hugo

accent pe fantezie/imaginație → preferință pentru fantastic

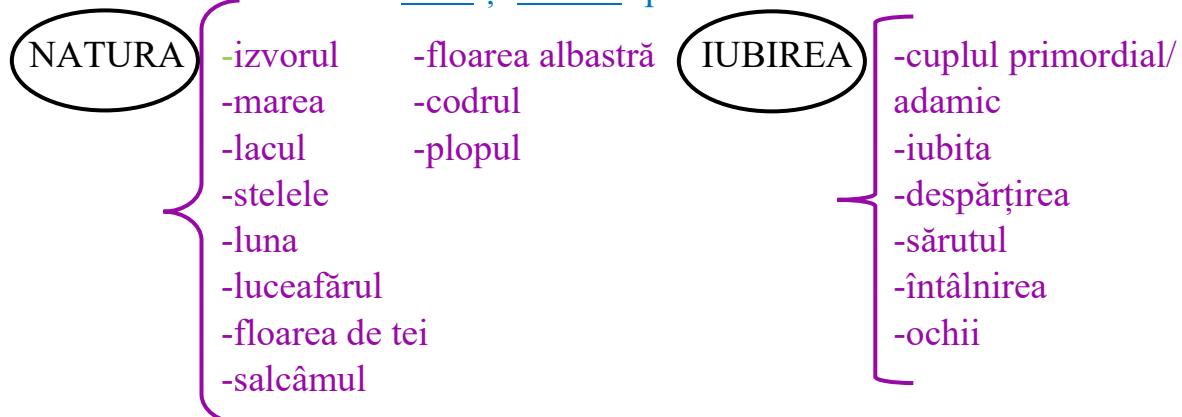

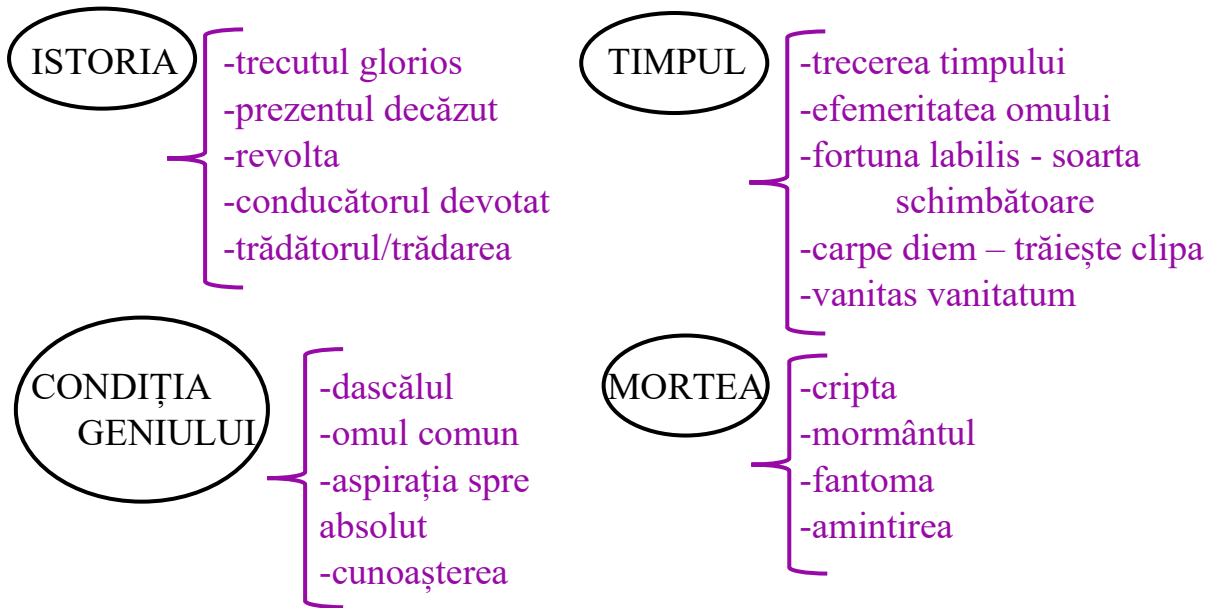
1. Definiție Curent literar apărut în prima parte a secolului XIX, în Franța ca reacție împotriva clasicismului, ROMANTISMUL s-a impus prin elogiul adus sentimentului și fanteziei creatoare în detrimentul rigurozității clasice.

2. Reprezentanți - colaboratorii revistei „DACIA LITERARĂ” – condusă de MIHAIL KOGĂLNICEANU – Costache Negruzzi
Grigore Alexandrescu
Ion Heliade Rădulescu
Dimitrie Bolintineanu
revistei „CONVORBIRI LITERARE” condusă de TITU MAIORESCU - Vasile Alecsandri
Mihai Eminescu

3. Trăsături

→ valorificarea unor teme și motive specifice:

- fascinația pentru pitorescul naturii,
- preferința pentru folclor:
 - preluarea unor specii populare, integrarea acestora în literatura cultă: **basn, doină, baladă**
 - prelucrarea unor teme folclorice – **comuniunea omului cu natura**
 - preluarea și integrarea unor motive folclorice: **codrului, izvorului** etc.
- tendința autorilor de evadare:
 - în vis
 - în timp – întoarcerea în trecut, elogierea acestui timp
 - în spațiu – zone exotice – călătoriile intergalactice, fascinația pentru lună
- utilizarea antitezei între **trecut – prezent**
om de geniu – om comun
lumea rece a ideilor – lumea caldă a sentimentelor
- expresivitatea limbajului poetic – numeroase, variate mijloace artistice

ATENȚIE! - tipic pentru Genul epic

- personaje de excepție în situații de excepție – personaje UNICE care șochează prin comportament – exemplu: Alexandru Lăpușneanu,
- descrierile lirice - asemănătoare celor întâlnite în poezie,
- teme preferate - **istoria** (nuvela istorică), **iubirea**
- cultivarea prozei fantastice (nuvela fantastică).